Lietas Nr. C02034914
Lietas arhīva Nr. C-0349-14/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2014.gada 4.septembrī

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese V.MAHTE

ar sekretāri E.ANSULI

piedaloties prasītājai /pers. A/

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ prasību pret Skrundas novada pašvaldību par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu.

Tiesas sēdē tiesa **k o n s t a t ē j a**

2014.gada 10.maijā prasītāja /pers. A/ cēlusi prasību Kurzemes apgabaltiesā pret atbildētāju Skrundas novada pašvaldību, lūdzot atzīt īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/ ar kadastra numuru /numurs A/, telpu grupas kadastra apzīmējumu /numurs B/.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 1995.gada 15.martā paju sabiedrība „Kurzeme" nolēma pārdot prasītājai dzīvokli, kurš atrodas /adrese/ kūti un malkas šķūnīti par kopējo summu Ls 120, ar pajām sedzot Ls 100, bet skaidrā naudā Ls 20.

Prasītāja ir norēķinājusies ar kapitāla daļām par summu Ls 100 un atlikušo summu Ls 20 samaksājusi skaidrā naudā paju sabiedrības kasē.

Prasītājai netika izskaidrota tālākā rīcība, ka rezultātā netika savlaicīgi nokārtoti dokumenti saistībā ar īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatā.

Tā kā paju sabiedrība „Kurzeme" 2005.gada 10.augustā izslēgta no Uzņēmumu reģistra sakarā ar likvidāciju, nav iespējams reģistrēt īpašuma tiesības zemesgrāmatā.

Īpašumā prasītāja dzīvo kopš mājas nodošanas ekspluatācijā no 1986.gada un dzīvo arī šobrīd. Visu šo laiku ir segusi nepieciešamos izdevumus īpašumam un maksājusi nekustamā īpašuma nodokli. Prasītājas valdījumā īpašums atrodas vairāk nekā 10 gadus un no īpašuma iegādes brīža viņa ir rīkojusies ar to kā savu.

2010.gada 30.septembrī Skrundas novada pašvaldība ir mainījusi īpašuma adresi no /aderese/uz /adrese/.

Prasītājas rīcībā nav visi nepieciešamie dokumenti, lai reģistrētu savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1060.pantu, 1483.panta 3.punktu, 1487.pantu, 1488.panta 1.punktu.

Atbildētājs Skrundas novada pašvaldība tiesā iesniegusi rakstveida paskaidrojumus norādot, ka prasību atzīst pilnībā un tai ir zināmi apstākļi, kādi pastāvēja, veicot privatizāciju, kā arī situācija, personām iegādājoties paju sabiedrību īpašumu par pajām. Pašvaldībai ir zināms, ka prasītāja ir kārtojusi jautājumus, lai iegādātos dzīvokli, kā arī ilgstoši dzīvo konkrētajā dzīvoklī un no prasības pieteikumam pievienotajiem dokumentiem redzams, ka izpildās nosacījumi, lai varētu uzskatīt, ka prasītāja ir iegādājusies dzīvokli par pajām no paju sabiedrības un viņa ir atzīstama par šī dzīvokļa īpašnieci.

Tiesas sēdē prasītāja uzturēja prasību uz tanī minētajiem motīviem un paskaidroja, ka dzīvojamā māja /adrese/ ir reģistrēta zemesgrāmatā uz pašvaldības vārda. Īpašuma tiesības uz dzīvokli Nr./adrese/ nav iespējams reģistrēt zemesgrāmatā, jo darījums netika noformēts rakstveidā.

Atbildētājs Skrundas novada pašvaldības pārstāvis tiesas sēdē neieradās, tiesā ir saņemts iesniegums ar lūgumu lietu izskatīt bez

viņa klātbūtnes.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu tiesa uzskata, ka lieta izskatāma bez atbildētāja pārstāvja klātbūtnes, jo tiesā ir iesniegts rakstveida paskaidrojums un lūgums par lietas izskatīšanu bez viņa piedalīšanās.

Pārbaudījusi pierādījumus, izvērtējusi rakstveida paskaidrojumus, noklausījusies prasītājas paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ prasība ir apmierināma.

Civilprocesa likuma 193.panta piektā daļa paredz, ja atbildētājs pilnībā atzinis prasību, sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

Civillikuma 1488.panta 1.punkts nosaka, ka darījumam, ko izpildījušas abas puses, ir tādas pašas sekas, kādas tam būtu, ja tas būtu uzrakstīts.

Savukārt Civillikuma1060.pants nosaka, ka prasītājam jāpierāda sava īpašuma tiesība. Šim nolūkam pietiek, ja viņš pierāda, ka patiesi ieguvis šo tiesību tiesīgā kārtā, pēc tam jau atbildētājam jāpierāda, ka prasītājs vairs nav īpašnieks. Ja prasītājs apgalvo, ka lietu ieguvis kā nodotu vai mantotu no cita, tad viņam arī jāpierāda, ka viņa priekšgājējs bijis tās īpašnieks.

Prasītāja īpašumu ieguva darījuma rezultātā 1995.gada 15.martā privatizējot dzīvokli, kūtiņu un šķūnīti. Minēto faktu apliecina paju sabiedrības „Kurzeme" sastādītais valdes sēdes protokols Nr.2, no kura redzams, ka īpašums, kas piederēja minētai paju sabiedrībai, tika atsavināts par summu Ls 120 sedzot ar pajām Ls 100, bet Ls 20 maksājot skaidrā naudā (lietas 8.lapa).

Par šo īpašumu prasītāja ir pilnībā norēķinājusies, ko apliecina paju sabiedrības „Kurzeme" izziņa un kvīts par samaksu (lietas 10.-11.lapa)

Pie šādiem apstākļiem nav šaubu, ka prasītāja īpašumu ieguvusi uz tiesiska pamata, līdz ar ko prasība apmierināma.

Tiesa lietā nav konstatējusi apstākļus, kas liecinātu, ka atbildētājs būtu aizskāris vai kā citādi ietekmējis prasītājas tiesības uz īpašuma iegūšanu un ņemot vērā, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.pantu prasītāja ir atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta ceturtajai daļai tiesas izdevumus uzņemas valsts.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu Nr./adrese/, ar kadastra numuru /numurs A/, ar telpas grupas kadastra apzīmējumu /numurs B/, kas ietilpst būvē ar kadastra apzīmējumu /numurs C/.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātā, iesniedzot apelācijas sūdzību Kurzemes apgabaltiesā.

Pārsūdzēšanas termiņu skaitīt no pilna sprieduma sastādīšanas dienas.

Pilns spriedums sastādīts 2014.gada 4.septembrī.

Tiesnese V.Mahte